

ఆ రోజు ఆదివారం సాయంత్రం నాలుగు గంటల సమయం ఆఫీసర్ రాజశేఖరం తన బంగళాలో మేడమీద ఆరుబయట కూర్చుని పైళ్ళు చూస్తున్నాడు దేవుడారు రమణయ్య పక్కన నిల్చుని పైళ్ళు అందేస్తున్నాడు తన పనికి అంతరాయం కలిగిస్తూ ఆడుగుల చప్పుడు కావడంతో అటు తిరిగి చూచాడు రాజశేఖరం. ఎదురుగా ఓ పాతిక సంవత్సరాల యువతి నిల్చుని వుంది రాజశేఖరం దృష్టి తన మీద పడగానే ఆమె ఎనప్రతతో నమస్కరించింది

"ఎవరూ?" అడిగాడు రాజశేఖరం హుందాగా చూస్తూ

"మన డ్రైవర్ జోగినాథం భార్య సారీ" చెప్పాడు రమణయ్య

తన కింద పనిచేసే డ్రైవర్ కు ఇంత అందమైన భార్య వుండడమా? మనసులోనే ఈర్ష్య చెందాడు రాజశేఖరం

"ఏం కావాలి?" తన భావాలను అణచుకుంటూ అడిగాడు

'మా వారు జ్యురంతో పడుకొని వున్నారు అయ్యగారిప్పుడెక్కడికో వెళ్ళాలని దీవు సిద్దం చెయ్యవచ్చారట రాజేనని చెప్పి రమ్మన్నాడు' మెల్లగా చెప్పిందామె

"ఫర్వాలేదులే నేనే దీవు తీసుకెళ్ళగలను." తన మంచినం ప్రదర్శించుకొన్నాడు రాజశేఖరం

ఆమె మళ్ళీ నమస్కారం చేసి వెళ్ళిపోయింది రాజశేఖరం పైలు తెరిచాడు చారడేని కళ్ళతో, బారెడు వాలు జడతో, సన్నని నడుముతో, ఎత్తైన ఎగ్రహంతో, చిత్రకారుడు అతి పొందికగా గీచిన చిత్రంలా ఆ యువతి రూపం కాగితాలమీద కనిపిస్తుంటే, బ్రహ్మచారి రాజశేఖరానికి పైలులోని ఆక్షరాలు కనిపించడంలేదు చాలాసేపు పైలు అలాగే వుంచుకుని, కళ్ళ ముందు మెదులుతున్న ఆ మూర్తిని సురించుకుంటున్నాడు రాజశేఖరం

మన పని

ఆక్షణం నుండి అతనిలో పైళ్ళం ప్రకొపించింది 'రమణయ్య! జోగినాథానికి ఎల్లలెందరూ?" మెల్లగా అడిగాడు రాజశేఖరం

"ఒక అబ్బాయి సారీ" బదులిచ్చాడు రమణయ్య

ఆ రాత్రి రాజశేఖరానికి చాలా భారంగా గడిచింది మరు రోజు ఉదయం నిద్ర లేస్తుండగానే కిటికీ నుండి జోగినాథం క్వార్టర్స్ కేసి చూచాడు నడుముకు పమిట బిగించి, కల్తాపు చల్లుతూ కనిపించిందామె ఆమె పేరు నిర్మల.

"ఎంత ముగ్ధ మనోహర రూపం?" తనలో తాననుకొన్నాడు రాజశేఖరం

ఆమెను ఆమెనొక్కసారయినా పొందకపోతే తన జీవితం వ్యర్థం అనుకొన్నాడు పైగా ఆఫీసరంతటివాడు అడిగితే కాదంటుందా?"

కిటికీ వద్ద చేరి దిర్ఘాలో చనలో పడిపోయాడు "ఏమిటన్నయ్యా? అంత దీర్ఘాలో చనలో పడిపోయావు?" వెనకనుండి చెల్లెలు సాజన్య పల్కరించే వరకు ఈ లోకంలోకి రాజేకపోయాడు రాజశేఖరం.

ఠీం లేదమ్మా" అని జరజర బాత్ రూమ్ వైపు నడిచాడు

ఆ రోజు నుండి ప్రతి ఉదయం నిద్రలేపగానే, కిటికీ నుండి నిర్మలను చూడడంతో ప్రారంభిస్తు

చ్చాడు తనదినచర్య రోజులు గడిచేకొద్దీ రాజశేఖరంలో కాంక్ష ఎక్కువైంది

ఒక రోజు పక్కబంది అయిన ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు రాజశేఖరం రోజూ సాయంత్రం వేళలందు చెల్లెలు సాజన్యను దీవులో ట్యూషనుకు తీసుకెడతాడు జోగినాథం ఆమె ట్యూషన్ పూర్తయ్యేవరకు అక్కడ వుండి, ఆమెను తిరిగి తీసుకొస్తుంటాడు. ఆనవాలుతీ ప్రకారం ఆ రోజు కూడా జోగినాథం దీవులోనే సాజన్యను ట్యూషనుకు తీసుకెళ్ళాడు దేవుడారు రమణయ్యను ఇంటికెళ్ళమని పులివన్ ఇచ్చేశాడు ఇప్పుడు బంగళాలో రాజశేఖరం ఒక్కడే వున్నాడు ఇదేమంచి అవకాశం అనిపించింది రాజశేఖరానికి దాబా మీది తన పడకగది కిటికీ నుండి జోగినాథం క్వార్టర్స్ కేసి చూశాడు ఆరుబయట చాపమీద కూర్చుని మల్లెపూలు అల్లుకుంటోంది నిర్మల

'ఏమండీ? చైర్యం చేసి పిలిచాడు.

ఆమె కిటికీ వైపు చూచింది రాజశేఖరం కళ్ళలోని మెరుపును చూచి, తోట్రుపాటుతో పైకి లేచి నిల్చుంది

ఒక్కసారిలా వస్తారా? అడిగాడు రాజశేఖరం

ఆమె చేతిలోని పూల చెండు చాపమీద విడిచి బయలుదేరింది

ఆమె పైకి రావడం, కొయ్య మెట్లమీద టకటక శబ్దం చేస్తుంది ఆ ఆడుగుల చప్పుడు రాజశేఖరం గుండెలలో ప్రతిధ్వనిస్తుంది

పిలిచారా సారీ" ఆమె ఎదురుగా నిల్చుని అడిగింది

అవును సీతే కొంచెం పని వుంది సీవు కాచనవద్దు సీ అందం నన్ను పిచ్చివాడిని చేస్తుంది ఒక్కసారి నాకు పొందు కావాలి కాచనకు చెప్పడంకొన్నది స్వప్నంగా సూటిగా చెప్పాడు రాజశేఖరం

"బాబుగారు" ఆమె అశ్రురంగా కళ్ళు పెద్దవి చేసింది అతనలా ఆడుగుతాడని ఆమె పూహించలేదు

'నేను తప్పు చేస్తున్నానని నాకు తెలుసు కానీ తప్పదు. నేనీ మనోవ్యాకులత భరించలేను ఒక్కసారి ఒకే ఒక్కసారి నన్ను కరుణించు " రాజశేఖరం అడిగాడు

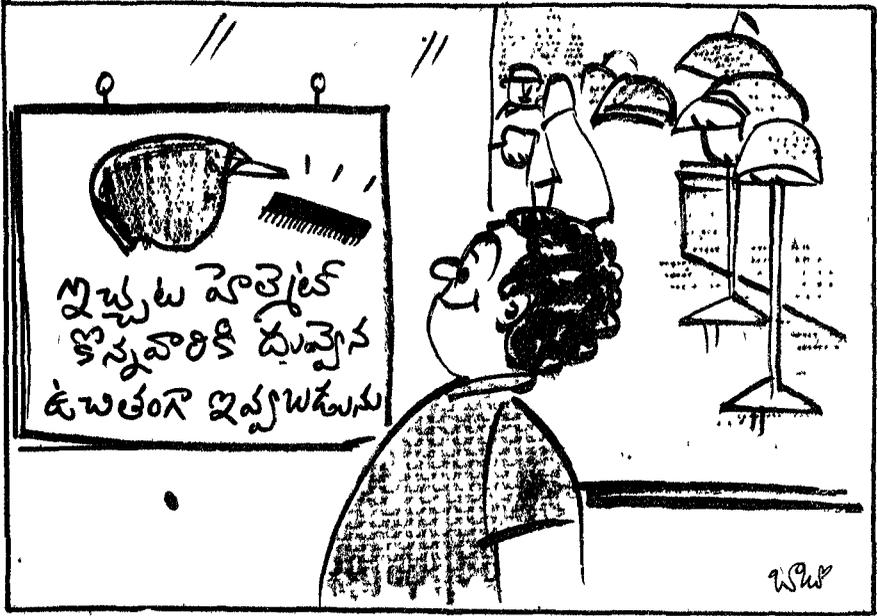
అతనొక ఉన్నతోద్యోగి అనే స్పృహ కోల్పోయాడా క్షణంలో ఆకలిగొన్నవాడు, వాకిట ముందు చేరి అర్థించినట్లు అడిగాడు

నిర్మల మౌనంగా తలవంచుకుంది

చూడు! నివంగికరించకుంటే నీ భర్తను దూరంగా ట్రాన్స్ ఫర్ చేస్తాను" రెండవ అస్త్రం ప్రయోగించాడు రాజశేఖరం

ఆమెలో కదలిక లేదు.

'కాల యాపన చేయకు నిన్ను బలవంతంగా అన్యభవించడం నాకిష్టంలేదు సీకెంత డబ్బు కావాలన్నా ఇస్తాను సీవేదీ కొరినా తీరుస్తాను. " అర్థించాడు

అప్పటికే ఆమె మాట్లాడలేదు
 "మౌనం అంగికారానికి సూచన అని భావించ
 మంటావా? అంటూ ముందుకు నడిచాడు
 రాజశేఖరం అతనిలోని ఉద్వేగాన్ని అణుచు
 కోలేకున్నాడు
 ఆమె గుండెలు దడ దడలాడాయి భూమి
 క్రుంగిపోతే బాగుణ్ణినిపించింది అతను ఆమెకు
 దగ్గరగా, అతి దగ్గరగా వచ్చేవాడు. తనేం చెయ్యాలి?
 వెను తిరిగి మెట్టు దిగి పరుగెడితే ఫీ కానీ ఆమె
 కదలలేకపోతూంది. భయంతో మొద్దుబారి
 పోయింది
 అతని చెయ్యి ఆమె భుజంమీద పడడానికి కొన్ని
 సెకెండ్ల వ్యవధిలో బంగళా కాంశొండులోకి
 ప్రవేశిస్తూ కీపు హారన్ విసిరిపించింది
 నిర్మలకు ఆ హారన్ విమ్మమూర్తి శంఖారావంలా
 అనిపించింది రాజశేఖరానికి సింహగర్జనలా
 తోచింది ఉవ్వెత్తున లేచిన కెరటం చప్పున
 అణగారిపోయింది
 నీవు త్వరగా ఇక్కడినుండి వెళ్లు గాబరా
 నణుచుకుంటూ అన్నాడు రాజశేఖరం
 నిర్మల ఒక్క పరుగున కిందకు దిగి
 వెళ్లిపోయింది
 తో ట్రుపాటును, అలజడిని అణుచుకుంటూ
 మంచంమీద బొక్కబోర్లా వదుకొన్నాడు రాజశేఖరం.
 కొంత తడవుకు ఎవరో మెట్టిక్కుతున్న చప్పుడు

మరికొంత సేపటికి ద్వారం ముందు నిల్చున్న
 అలికిడి
 'రాస్కెల్లు' చదువుకోగానేసరా? బుద్ధి జ్ఞానం
 వుండవ్వా ఆడదాన్ని చూస్తే ఒళ్లు అంత
 తిమ్మిరెక్కుతుంది కాబోలు కోపంతో
 పూగిపోతున్న జోగినాథం గొంతు అడి
 రాజశేఖరం పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి వీడింత
 అర్థాంతరంగా వస్తాడనుకోలేదు ఇప్పుడు తన
 పరువేంగాను? తన హాదా ఎక్కడ, తను తెచ్చుకున్న
 అప్రదిష్ట ఎక్కడ?? ఫీ ఫీ క్షణికావేశం తనను
 తాను నిందించుకున్నాడు
 'సాల్' జోగినాథం గొంతు స్థాయి పెరిగింది
 ఇక తప్పదన్నట్టు పైకి వేచి, ప్రక్కార్థకంగా
 క్రైవర్కెసి చూచాడు రాజశేఖరం అతని కళ్లు
 చింతనిప్పుల్లా వున్నాయి
 మీరొచ్చి ఆమెను సముదాయించాలి జోగినాథం
 డిమాండ్ చేశాడు
 ఎవర్నీ! రాజశేఖరం గొంతు తడబడింది
 'అమ్మాయిగార్చి
 జోగినాథం జవాబుకు మంచంమీద నుండి ఎగిరి
 గంతేసినట్టు లేచాడు రాజశేఖరం
 ఏమైంది?

"వాడు అట్యూటర్ ఎవరూ లేకుండాచూచి,
 అమ్మాయిగారి మీద చెయ్యసేడట ఆమె భయంతో
 గాపు కేక వేసింది నేను లోపలికి వెళ్లి చూస్తే వాడు
 ఆ రాస్కెల్.. అమ్మాయిగార్చి బలవంతంగా తన
 కౌగిలిలోకి తీసుకుంటున్నాడు వాడి మెడమీద
 రెండిచ్చి అమ్మాయిగార్చి ఇంటికి తీసుకోచ్చేకాను
 వాడిమీద కేసు పెట్టాలి పోలీసులకు ఫోను
 చెయ్యండి ముందు అమ్మాయిగార్చి
 సముదాయించండి." గుక్క తిప్పుకోకుండా
 చెప్పాడు జోగినాథం
 రాజశేఖరం పరుగున మెట్టు దిగి, శాజన్య గది
 వైపు నడిచాడు శాజన్య ఏడుస్తూ, దిండులో
 తలదూర్చుకొని వుంది ట్యూటర్మీద పళ్లు
 కొరకబోయాడు కానీ నాలుక కసుక్కున
 కొరుక్కున్నాడు
 తన చెల్లెలు మానం జోగినాథం కాపాడాడు గానీ,
 తను తను అతని భార్య మానాన్ని దోచెయ్యాలని
 చూచాడు ట్యూటర్లాగే తనూ నేరస్తుడే
 ఏం చెప్పాలో, ఎలా సమాధానపర్చాలో తెలియక
 మౌనంగా శాజన్య భుజం తట్టి, బుజ్జగించి, లేచి
 వచ్చేవాడు రాజశేఖరం అతని ప్రవర్తన ఎంతగా
 తోచింది జోగినాథానికి
 ఆ తరువాత రాజశేఖరం మరెప్పుడూ కిటికీ నుండి
 డైవర్ క్యార్చర్స్ కేసే చూడలేదు. □

